

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูชีววิทยาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูชีววิทยาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองในลักษณะมาตราส่วนประเภติก่า 4 ระดับและปลายเปิด โดยแบบสอบถามได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้กับครูชีววิทยาจำนวน 5 คนและนักเรียนจำนวน 20 คนที่มิใช่ตัวอย่างประชากร หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วจึงนำไปใช้กับครูและนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางได้แบบสอบถามครูคืนมา 96 ฉบับจาก 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96 และแบบสอบถามนักเรียนได้คืนมา 395 ฉบับจาก 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.75

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อหาค่าร้อยละในเรื่องเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม หากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา และหากค่า (t-test) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาความคิดเห็นของครูชีววิทยาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา สรุปได้ดังนี้

1.1 คำนจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้เพศศึกษา ซึ่งมีอยู่ในคู่มือครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ว่ามีความเหมาะสม

1.2 คำนเนื้อหาเพศศึกษาซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษาซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ว่ามีความเหมาะสม

1.3 คำนเนื้อหาเพศศึกษาที่จะนำมาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษาที่จะนำมาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ว่ามีความเหมาะสม

1.4 คำนกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา ว่ามีความเหมาะสม

1.5 คำนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา ว่ามีความเหมาะสม

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

2.1 คำนจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ

0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้เพศศึกษา ซึ่งมีอยู่ในคู่มือครู ระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

2.2 คำนเนื่อหาเพศศึกษาซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ

0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษาซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ส่วนข้อที่ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ เน้นการให้ความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.3 คำนเนื่อหาเพศศึกษาที่จะนำมาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ

0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษาที่จะนำมาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนข้อที่ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ การเลือกคูครองและการสมรส

2.4 คำนกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ

0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา ส่วนข้อที่ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ ครูเป็นผู้ให้ความรู้เพียงฝ่ายเดียว และการใช้สื่อการเรียนชนิดต่างๆ ให้เหมาะสมกับบทเรียน

2.5 คำนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ

0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

3.1 คำนจุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมี

นัยสำคัญ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้เพศศึกษา ซึ่งมีอยู่ในคู่มือครู

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 คำนเนื้อหาเพศศึกษาซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษา ซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ส่วนข้อที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ เนื้อหาที่มีความทันสมัย

3.3 คำนเนื้อหาเพศศึกษาที่จะนำมาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษาที่จะนำมาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนข้อที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ การคบเพื่อนต่างเพศ การบำรุงรักษาสุขภาพระหว่างการตั้งครรภ์ และความเบี่ยงเบนทางเพศ

3.4 คำนกิจกรรมการเรียนการสอน

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนเพศศึกษาที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา ส่วนข้อที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ การจัดใหม่การแนะแนวในโรงเรียนเพื่อช่วยนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การอภิปราย การโต้วาที งานรื่นเริงและกีฬา ฯลฯ เพื่อช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนเพศศึกษาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.5 คำนการวัดและประเมินผล

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา ส่วนข้อที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ การทดสอบย่อยหลังจบบทเรียน แบบทดสอบควรเน้นการวัดพฤติกรรมการค้นคว้า ความจำ และความเข้าใจ

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูชีววิทยาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

4.1 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้เพศศึกษา ซึ่งมีอยู่ในคู่มือครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ การเน้นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ และความเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน

4.2 ด้านเนื้อหาเพศศึกษาซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษา ซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน คือ เนื้อหาที่มีความทันสมัยและมีความเป็นลำดับต่อเนื่องกัน

4.3 ด้านเนื้อหาเพศศึกษาที่จะนำมาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษาที่จะนำมาเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน คือ กฎหมายเกี่ยวกับคุมกำเนิด ความผิดปกติระหว่างการตั้งครรภ์ ความเบี่ยงเบนทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคและความผิดปกติที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม

4.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 เกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา ส่วนข้อที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ ครูเป็นผู้ให้ความรู้ โดยมีกิจกรรมประกอบ การแบ่งกลุ่มให้นักเรียนค้นคว้าและนำมารายงานในชั้นเรียน การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นครั้งคราว และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การอภิปราย การโต้วาที งานรื่นเริง และกีฬา ฯลฯ เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนเพศศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.5 คำนการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01
เกี่ยวกับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูชีววิทยาและนักเรียน
เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อภิปรายผลได้
ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูชีววิทยาและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศศึกษา
ในวิชาชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คำนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 คำนจุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาซึ่งมีอยู่ในคู่มือครู

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของจุดประสงค์การ
เรียนรู้ซึ่งมีอยู่ในคู่มือครูว่า มีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับ
กับเพศศึกษาในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกำหนดไว้ชัดเจน เป็นจุดประสงค์
ที่เน้นให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน เหมาะสมกับ
ความต้องการของสังคมปัจจุบัน และสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ ระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ครูจึงสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้ตรงตาม
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชนิดรา สิทธิใส (2523 :
91 - 95) ซึ่งศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์
ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งครูและ
นักเรียนมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์วิชาชีววิทยาว่า มีความเหมาะสม โดยเฉพาะ
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมมากและมีประโยชน์ ควรพิมพ์จุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมไว้ในแบบเรียนทุกๆ การทดลอง

1.2 คำนเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเพศศึกษา
ซึ่งมีอยู่ในหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ว่า มีความเหมาะสม
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาเหล่านี้มีความทันสมัย มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน สัมพันธ์กับวิชาอื่น สัมพันธ์กับพัฒนาการทางด้านร่างกายของผู้เรียนเป็นลำดับต่อเนื่องกัน และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุบล เลี้ยววาริณ (2524 : 80) ซึ่งสำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า หลักสูตรชีววิทยาที่น่าสนใจทันสมัยเป็นลำดับต่อเนื่องกัน และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน

ส่วนเนื้อหาเพศศึกษา ซึ่งครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมและควรจะนำมาบรรจุเพิ่มเติมไว้ในหลักสูตรชีววิทยา ได้แก่ เรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชีวิตสมรส เพศกับชีวิต ความเบี่ยงเบนทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ โรคและความผิดปกติที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาเหล่านี้มีประโยชน์ต่อนักเรียนมาก การเพิ่มเติมเนื้อหาเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง เพศดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรชร ปิตานนท์ (2528 : 39) ซึ่งสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การสมรส การวางแผนครอบครัว และด้านสุขภาพจิตเรื่องเพศ ว่ามีความเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และสุพร เกศสว่าง (2522 : 62 - 66) ได้กล่าวถึงเนื้อหาเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะมีเรื่องต่างๆดังต่อไปนี้ โรคและความผิดปกติของระบบสืบพันธุ์ กามโรค หนองและจิตวิทยาทางเพศ การวางแผนครอบครัว และปัญหาประชากร ซึ่งการได้รับความรู้ในเรื่องเหล่านี้จะช่วยป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศ และปัญหาอื่นๆ รวมทั้งเป็นการปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีให้เกิดขึ้นกับเยาวชน ประกอบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเพศเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จึงสมควรจะให้มีโอกาสเรียนรู้ ใฝ่สร้าง ความเข้าใจอันแท้จริง ไม่มั่งงายหวาดกลัวในสิ่งไรสาระ หรือได้รับความรู้ที่ผิดๆ ซึ่งอาจเป็นอันตรายในภายหลัง (สสวท. 2525 : 43)

1. 3 คำนึงกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สสวท. ไม่ได้นั้นให้ครูเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น เป็นผู้บอก ผู้บรรยาย หรือผู้สาธิต แต่เน้นให้ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ เพื่อให้

นักเรียนได้ศึกษาคำตอบของปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง และนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสุชาติ โสภประยูร (2525 : 221) ที่กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนเพศศึกษาว่า ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็น จัดให้มีการอภิปราย แบ่งกลุ่มให้นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน จัดนิทรรศการ เชิญวิทยากรมาบรรยาย ตลอดจนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล ว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวัดและประเมินผลในปัจจุบันไม่ใช่ประเมินความรู้ตามเนื้อหาแต่อย่างใด แต่เป็นการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งกำหนดไว้ในคู่มือครู (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2529 : 2) การประเมินผลจะต้องให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ซึ่งการประเมินผลด้านจิตพิสัยเป็นการประเมินผลด้านความรู้สึก เจตคติ และความสนใจ ซึ่งวัดเป็นพฤติกรรมได้ยาก จึงใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม การเข้าชั้นเรียน การตรวจงานที่มอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศรีบุญชู ยอมเจริญ (2528 : 78) ซึ่งศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลว่า ควรใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน การตรวจผลงานที่มอบหมาย และการทดสอบ

2. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา พบว่า ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 ในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ตัวอย่างประชากรครูสอนวิชาชีววิทยาเหมือนกัน ครูชีววิทยาส่วนใหญ่คือร้อยละ 79.19 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ตลอดจนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนใกล้เคียงกันคือ 12 ปี (ร้อยละ 30.21) จึงทำให้ความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงในเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน

3. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับ ความมีนัยสำคัญ 0.01 ในค่านิจประสงคการเรียนรู้ เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษากิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะตัวอย่างประชากรนักเรียนส่วนใหญ่ ซึ่งมีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี (ร้อยละ 93.42) กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่ร่างกายเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ต่อไป จึงสนใจอยากทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนิยม จิมตระกูล (2518 : 80 - 83) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมสาธิตส่วนกลางที่มคอการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา" พบว่า นักเรียนส่วนมากเห็นด้วยกับการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติที่ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของทีเชษฐ์ ศรีวรรกุล (2518 : 70 - 78) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางที่มคอการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา" พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติที่ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

4. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา พบว่า ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 ในค่านิจประสงคการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ส่วนค่านที่ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ ค่านเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ ตัวอย่างประชากรครูในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นครูที่สมรสแล้ว (ร้อยละ 60.42) และมีประสบการณ์ในการสอนนานถึง 12 ปี (ร้อยละ 30.21) จึงมีความรู้ค่านเนื้อหาเพศศึกษามากกว่านักเรียน ซึ่งส่วนใหญ่อายุระหว่าง 17 - 18 ปี (ร้อยละ 93.42) กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งร่างกายและจิตใจมีการเปลี่ยนแปลง จึงแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาเพศศึกษาจากแหล่งต่างๆ บางครั้งอาจได้รับความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งจากผลงานวิจัยของเทพม เมืองแมน (2518 : 13 - 14) พบว่า แหล่งที่นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาส่วนใหญ่มาจากสื่อมวลชนต่างๆ คือ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และวิทยุ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปรีชา อัมตระกูล (2523 : 152) ซึ่งสำรวจความรู้และทัศนคติ

ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครในค่านิเทศศึกษาและการวางแผน
ครอบครัว พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจความรู้ในเรื่องเพศศึกษาถูกต้อง จึงเป็นผลให้
การเปรียบเทียบความนึกเห็นของครูและนักเรียนค่านิเทศศึกษาแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. กระทรวงศึกษาธิการควรปรับปรุงหลักสูตรในค่านิเทศศึกษาบางอย่างที่มีความซ้ำซ้อน
กันหรือขาดความต่อเนื่อง เช่น การทำสวนครัว และการเลี้ยงสัตว์ และเพิ่มรายละเอียดใน
เนื้อหาให้มากขึ้น
2. ควรให้มีการทบทวนแลกเปลี่ยนความนึกเห็นซึ่งกันและกันระหว่างครูที่สอนวิชาวิทยา
ศาสตร์ ชีววิทยา สุขศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเพศศึกษาให้
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. ควรจัดการอบรมครูชีววิทยาให้มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ถูกต้องและมีความเข้าใจ
ใจตรงกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยหลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา
เพื่อดูว่าหลักสูตรเพศศึกษาในวิชาชีววิทยา และวิทยาศาสตร์มีความสอดคล้องกันหรือไม่
2. ควรมีการวิจัยการให้ความรู้ทางเพศศึกษาในการเรียนวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับ
ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อดูว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศ
ศึกษาว่า มีการซ้ำซ้อนในเรื่องใดมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้ปรับปรุงหลักสูตรเพศศึกษาในวิชา
ชีววิทยาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย